

РЕЦЕНЗИЯ

От доцент д-р Чавдар Христов, СУ „Св. Климент Охридски“ – ФЖМК на дисертационния труд на Петя Гергова, на тема *„Пъблик рилейшънс на съдебната система в България (развитие, проблеми и перспективи през периода 2002-2012 г.)* за присъждане на образователна и научна степен „доктор“ по научна специалност *„Журналистика (Връзки с обществеността)“*, шифър 3.5, *„Обществени комуникации и информационни науки“*. Научен ръководител – проф. д-р Минка Златева.

Представеният дисертационен труд съдържа общо 282 страници, от които 206 страници изследователски текст и 76 – библиографска справка, речник на юридическите термини и приложения. Използвани са общо 254 източника, от които 134 с научен характер на кирилица и латиница, 28 документални, 120 от печатни медии и онлайн. Структуриран е от увод, четири глави, заключение и приложения.

Представеното изследване е особено *актуално* предвид продължаващите трансформационни процеси в правосъдната ни система, които оказват съществено негативно влияние върху демократичното развитие на българското общество. Предложените решения на съпътстващите ги комуникационни проблеми би позитивирало търсената промяна и би спомогнало за по-бързото адаптиране на анализираната система към общоевропейските ценности.

Като *общ научен принос* може да се определи обстоятелството, че за първи път се изследват комуникационните характеристики на съдебната структура у нас – проблем, който до сега е стоял в страни от българския научен интерес.

Използваният „мрежови подход“ в конкретния случай е достатъчно продуктивен.

В *първата глава* е направен критичен анализ на съдебната система у нас, като е изявена характеристикната ѝ отлика на комуникационно самозатваряне (самозатваряща се комуникационна мрежа). Описан е механизъм и причини за нежеланието ѝ за промяна – консервативно групово мислене насочено към запазване на статуквото. С принос са очертаните конфликтни зони (полета), отличаващи се със сложни взаимовръзки породени от противоречия между национално и европейско законодателство, изпълнителна и съдебна власт, липса на правна култура в широката публика, медийни влияния, трайни нагласи в гилдията и в общественото мнение, нежелание на системата да се „отвори“ и задълженията на специалиста по PR. Очертаната рамка маркира важни проблеми, които търсят комуникационно решение.

Във *втората глава* подробно и от няколко гледни точки са анализирани характеристиките и особеностите на PR в съдебната система. Изследван е десетгодишния опит на съдебните PR-практици, като са изявени техните най-важни, основополагащи инициативи в съответната професионална област. С приносен характер са изведените проблеми и добри практики, насочени към промяна на статуквото, както и причините за липса на обществено доверие към изследваната институция. Личната ангажираност на автора, като дългогодишен съдебен PR-специалист, допълнително допринася за коректно формулираните и практически насочени решения на очертаните проблеми.

В *третата глава* е изследван чуждестранния опит в прилагането на PR, като основно средство за постигане на обществено доверие в правосъдната система, включително и от структуро-организационна гледна точка. Направени са и съответни изводи с препоръчителен характер за българската

ситуация. С приносен характер са изведените особености на вътрешните публики, както и практически насочените форми на работа с тях от страна на PR-специалистите. С определен принос е и авторовата схема, очертаваща оригинален *структурно-организационен модел*, съобразен с препоръчителните изводи от чуждестранния опит и адаптирани към българската реалност, който би могъл да служи за ориентиловъчна матрица в процеса на трансформация на правосъдната система относно управлението на комуникациите с вътрешните и външни публики.

В *четвъртата глава* е изследван чуждестранния опит, изведени са добрите му практики за работа с външните публики, направени са изводи и препоръки. С приносен характер са изявените специфики на външните публики и ефективните PR-форми на работа с тях, които в по-голямата си част са обобщение на практическия опит на автора. Изследваните случаи (case studies) са подходящи и илюстрират контекстуално съответните раздели. Извършеният медиен анализ на значителни по своя обем и брой публикации (1273) е направен компетентно със съответни практико-приложни изводи.

Предложеният за рецензиране текст изявява обемна и задълбочена изследователска работа със съответни приносни резултати. Положени са целенасочени усилия, за да бъдат преодолені значителна част от отправените от мен критични препоръки на вътрешните защити.

Очертаните достойнства на дисертационния труд ми дава основание да предлага да се даде на Петя Гергова исканата образователна и научна степен „доктор“.

20.03.2013г.

Доц. д-р Чавдар Христов: